

РЕШЕНИЕ

№ 6605

гр. София, 31.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 29.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7003** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕШЕНИЕ №ПО-46 от 17.06.2013г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичен изпълнител и е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№3877 от 21.05.2012г., с което е наложен запор върху постъпващи и налични суми в размер на 204 269,57лв. на дружеството по негови банкови сметки в [фирма] и ТБ [фирма].

По изложените в жалбата съображения се моли да се отмени решението, ведно с постановлението на публичния изпълнител. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А. като се допълва, че административният орган не се е мотивирал на какво основание очаква задълженията в посочения размер, които са обезпечени с постановлението. Твърди се, че ревизията е следвало да приключи на 15.09.2013г., като до момента няма РД или РА. С оглед изложеното се моли да бъде отменено решението като незаконосъобразно. Претендират се разноси по списък.

Ответната страна чрез юрк.К. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Представя определение №6056 от 25.09.2013г. по адм.дело №9267 по описа на АССГ за 2013г., с което е продължен срока на обезпечителните мерки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните, намери за установено следното:

Решение ПО-46 от 17.06.2013г. на Директора на ТД на НАП е връчено на дружеството на 28.06.2013г. /л.27 обр.разписка/, поради което жалбата му от 05.07.2013г. е депозирана в 14-дневния срок по чл.197, ал.2 от ДОПК –допустима е, от субект с правен интерес и следва да се разгледа по същество, доколкото компетентният орган да постанови оспореното решение е директорът на ТД на НАП, видно от чл.197, ал.1 от ДОПК.

По същество с решението е оставена жалбата на дружеството без уважение срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки ПНПОМ №3877 от 21.05.2013г./л.35/. Следва да се има предвид, че същото е по искане на Я. П. -инспектор по приходите и ръководител на екипа, извършващ ревизия на дружеството въз основа на заповед №1302248 от 13.03.2013г., в което искане са били изложени съображения, че ще бъде затруднено събиране на бъдещи публични задължения в размер на 204 269,57лв., установени за ревизирания период от 02.02.2007г. до 31.12.2011г., представляващи корпоративен данък, данък по чл.чл.194, 195 и чл.204 от ЗКПО, чл.42-49 от ЗДДФЛ, ДДС, вноски по ДОО, вноски по ДЗПО и т.н..Посочено е било, че има рискови доставчици / [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]/, като част от тях са с прекратена регистрация по ЗДДС. Установено е, че дружеството има по-малък размер активи вкл. не разполага с налични ДМА, с оглед на което е наложен заповест за посочената сума.

С жалбата си срещу постановлението –дружеството е твърдяло, че ревизията е била в начален стадий и искането за обезпечителни мерки е било предварително, доколкото не са били проверени всички документи. Изразено е несъгласие с извода, че събирането на задължението ще бъде невъзможно. Твърди се, че наложеният заповест ще възпрепятства дейността на дружеството и ще доведе до спиране на същата. Оспорена е била формата на акта като се е твърдяло, че няма достатъчно фактически основания, изложени в постановлението.

Тази жалба е оставена без уважение с решение ПО-46/17.06.2013г., в което е допълнено по отношение на доставчиците, че дружеството е използвало правото си на данъчен кредит, въпреки, че част от тях имат прекратена регистрация по ЗДДС и са рискови. Отново е потвърден извода на публичния изпълнител, че наличните активи – имоти, машини, съоръжения – не могат като стойност да покрият установените публични задължения. В това число - имот от 2 000дка в [населено място], общ.С., поради което е възприета констатацията в постановлението, че събирането на задълженията ще бъде осуетено, за избягването на което –е наложена обезпечителната мярка заповест. Подчертава се досежно размера на задължението, че публичният изпълнител не разполага със самостоятелна преценка, а действа при условията на обвързана компетентност. Същият само проверява констатацията дали събирането на задължението ще бъде затруднено. Направени са и изводи дали се затруднява или не със заповестта дейността на дружеството, като е прието, че дружеството е следвало да предложи активи, които да могат да обезпечат задълженията. В този случай - ако органа беше потвърдил обезпечителната мярка без да прецени дали същата няма да възпрепятства дейността на дружество би допуснал нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, което в случая не е налично. С оглед всичко изложено е направен извода, че чл.121, ал.6 от ДОПК е съобразен и постановление №3877 от 21.05.2013г. е правилно и законосъобразно.

Съдът съображава, че в жалбата си срещу решението – жалбоподателят освен изложените вече доводи /за липса на фактически основания и неспазване на форма/

твърди, че дружеството участва в процедури по обществени поръчки, за които има удостоверения от НАП, че няма задължения, поради което не е съобразено, че дружеството фактически е редовен платец. Визира се, че за предходна ревизия за ревизиран период от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. публичното задължение в размер на 142.24лв. е било платено своевременно. Конкретно се подчертава, че наличието на рисковите доставчици само по себе си не е основание за налагането на обезпечението. Твърди се, че дерегистрацията им е след доставката. Визира се, че прилагането на предварителните обезпечителни мерки следва да бъде много внимателно, тъй като задължението не е установено. Излага се и довода, че към момента няма данни дружеството да има поведение, което ще затрудни събирането на задълженията.

СЪДЪТ на първо място констатира, че директорът на ТД на НАП е бил сезиран с жалба от 10.06.2013г. против постановлението от 21.05.2013г., поради което се установява, че същият в срока по чл.197, ал.1 ДОПК, който е преклузивен, се е произнесъл с мотивирано решение, което е предмет на съдебна проверка.

Не се споделят доводите, че в същото, както и в постановлението - липсват фактически основания за налагането на обезпечението. Релевантните за спора факти са установени – че в хода на ревизията предполагаемото публично задължение е в размер на 204 269,57лв. и за обезпечаване събирането на същото дружеството няма достатъчно активи. Също, че не може да служи като обезпечение имота в [населено място], както и наличните машини и съображения, доколкото стойността им е под размера на вземането. Във връзка с последното - правилно в решението си директорът на ТД на НАП е отбелязал, че размерът не подлежи на преценка от публичния изпълнител. Отговорността за установяване на същия има ревизиращият екип, съответно ръководителят на екипа, който е поискал обезпечаването му. В това число не могат да бъдат разгледани доводите на дружеството дали или не описаните доставчици са рискови и респективно кога са били дерегистрирани /напр.както се твърди след доставката/, защото тази преценка касае дължимостта на вземането по същество, което ще се установява евентуално при оспорване на РД и РА. Относно довода, че с наложената мярка ще се спре и затрудни дейността на дружеството – възможността това да се случи при всяка една обезпечителна мярка като вид ограничение на търговеца е налична, но приоритет законодателят дава на обезпечаване на публичното вземане в голям размер. Правилно ответникът е отбелязал, че ако дружеството беше предложило друго обезпечение - то тогава би бил задължен да направи констатации коя от мерките е по-подходяща и как ще се отрази на дейността на дружеството. Относно довода за неприключилата ревизия с РД или РА- следва да се съобрази, че пред съда е представено определение №6056 от 25.06.2013г., с което е продължен срока на наложените обезпечителни мерки с постановление №3877. В определението е визирано, че предстои издаването на РД и РА, поради което същото е мотивирало състава да продължи наложените мерки. В това определение включително е обсъдено дали наложените обезпечителни мерки ще доведат до спиране на дейността и е направена констатацията, че няма. Да се направи обратен извод с настоящия акт – би било в нарушение на стабилитета на административните актове, тъй като в производството по чл.121, ал.4 от ДОПК съдът, продължавайки обезпечителната мярка действа като съдебна администрация. Тази преценка, че няма да се възпрепятства дейността на дружеството вече е направена към 25.09.2013г., като съответно е даден приоритет на гаранцията за събирането на публичното задължение. Съдът с настоящото решение прави преценка върху същото

обстоятелство и също намира, че следва да се гарантира събираемостта на бъдещето публично вземане. Неотнормисани са доводите, че дружеството досега не е разкрило рисково поведение, както и че е заплащало своевременно задълженията вкл. и от предходна ревизия. Визираното задължение е в относително малък размер, както и не се изисква преценка на посочените обстоятелства вкл. дали има или не задължения изобщо дружеството. Както беше отбелязано – преценката касае евентуалното осуетяване на събирането на вземането, а тя се извършва въз основа на съобразяване с наличните активи на дружеството т.е. анализ на факти от обективната действителност, свързани с имущественото, а не преценка на поведението на данъчния субект.

Следователно- жалбата е неоснователна –не се установиха основанията за отмяна на обезпечителната мярка по чл.197, ал.3 от ДОПК –налице е изпълнително основание и са спазени изискванията на чл.121, ал.1 и чл.195, ал.5 от ДОПК, поради което жалбата следва да се отхвърли като такава, съответно трябва да се уважи искането за присъждане на юрк.възнаграждение в размер на 150лв.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.197, ал.2 от ДОПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕШЕНИЕ №ПО-46 от 17.06.2013г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действия на публичен изпълнител и е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№3877 от 21.05.2012г., с което е наложен запор върху постъпващи и налични суми в размер на 204 269,57лв. на дружеството по негови банкови сметки в [фирма] и ТБ [фирма].

ОСЪЖДА дружеството жалбоподателя да заплати на ответника 150лв.юрисконсулстко възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: